

Formålet med systemet er overordnet at opnå registreringer om og dokumentation for behandlingsforløb og kvalitet og effekt af de forskellige behandlingsformer for stofmisbrug.

I tilknytning hertil skal monitorerings- og dokumentationssystemet bidrage til en forbedring af behandlingsindsatsen på den enkelte institution, styrke styringsmuligheder og forbedre resourceallokeringen på regionalt og nationalt niveau samt muliggøre en international sammenligning af de opnåede behandlingsresultater.

Det er aftalt, at monitorerings- og dokumentationssystemet i den tre-årige forsøgsperiode udvikles i Københavns Amt og Århus Amt. Efter forsøgsperioden vurderes, hvorvidt systemet skal gøres permanent og landsdækkende.

Jeg kan endvidere oplyse, at som led i anbefalingerne fra den politiske Narkofølgegruppe (Agerschou-udvalget), der i perioden 1995-1997 fulgte udviklingen i kommuners og amtskommuners sociale behandlingsindsats for stofmisbrugere på baggrund af statslige merbevillinger til området, skal jeg som socialminister årligt udarbejde en redegørelse til Folketinget om udviklingen i indsatsen.

På den baggrund er der nedsat en ny politisk Narkofølgegruppe med repræsentanter fra Folketingets satspuljepartier, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner, Sundhedsministeriet og Socialministeriet. Narkofølgegruppen, der netop har afholdt sit første møde, skal i en tre-årig periode udarbejde og udvikle form og rammer som grundlag for min årlige redegørelse til Folketinget om den sociale behandlingsindsats for stofmisbrugere.

Redegørelsen skal beskrive den kvantitative udvikling på området – dvs. udviklingen i antal af behandlingskrævende stofmisbrugere, antal døgn- og dagbehandlingspladser, behandlingstilbud til særlige målgrupper blandt stofmisbrugerne og ventetider m.v.

Det er hensigten at redegørelsen i sin form skal kunne danne grundlag for en dialog mellem Folketinget, regeringen og kommuner og amter om tilrettelæggelsen af indsatsen på stofmisbrugsområdet.

Redegørelsen for år 2000 forventes at kunne afgives til Folketinget inden sommerferien.

Spm. nr. S 1129

Til fødevarerministeren (12/1 01) af:

Tom Behnke (FRI):

»Kan ministeren dokumentere, at der vil være en direkte sundhedsrisiko forbundet med salg i Danmark af læskedrikke tilsat b-vitaminer og niazin?«

Begrundelse

I EU er der en bred accept af, at der er sund fornuft i at sælge læskedrikke tilsat b-vitamin og niazin, hvilket Danmark hidtil har modsat sig. Men efterhånden er det vel dokumenteret at vores fødevarer ikke i tilstrækkelig grad indeholder de vigtige vitaminer og mineraler. Det gælder især frugt og grønt. I denne sag indtager Danmark alene en særholdning. (Se f.eks. Ritzau den 20. oktober 2000: »Det ligner godt nok mad«.

Svar (23/1 01)

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

I Danmark tillades det kun at tilsætte kemiske stoffer til fødevarer, hvis der er et dokumenteret teknologisk eller ernæringsmæssigt behov, og det i øvrigt er toksikologisk ubetænkeligt. Hvorvidt der er et ernæringsmæssigt behov i Danmark, vurderes af ernæringseksperter i Fødevarerdirektoratet, der baserer deres vurderinger på anerkendte danske og udenlandske videnskabelige forskningsresultater.

Således har Fødevaredirektoratet et overvågningssystem, der bl.a. har til formål ved hjælp af systematiske undersøgelser af fødevarer at konstatere, om der gennem en længere årrække sker ændringer af vores fødevarer med hensyn til indhold af ønskede og uønskede stoffer og mikroorganismer, og at vurdere den sundhedsmæssige betydning af sådanne eventuelle ændringer. I overvågnings-systemet følges således også fødevarernes indhold af næringsstoffer, herunder af B-vitaminer.

På grundlag af bl.a. sådanne undersøgelser kan det konstateres, at det er en myte, at indholdet af vitaminer og mineraler i fødevarerne skulle være faldet. Tværtimod viser også de seneste undersøgelser af fødevarernes vitamin- og mineralindhold, at der generelt ikke sker æn-